

Tanja Milojević u KCK - POBEĆI

Autor Jelena Ivanović
 Thursday, 10 February 2011
 Poslednji put ažurirano Saturday, 12 February 2011

ODAVNO

Odavno me nista nećte,
 i već dugo samo maćtam...
 Jednostavno, nemam srećte,
 sve ćto umem je da praćtam.

Odavno me misli muće,
 i već dugo samo dajem...
 Mnogi se na meni uće,
 a ja ne znam da se kajem.

Odavno mi mrka kapa,
 i već dugo samo gubim...
 Trebaćte mi kompas, mapa ...
 Kad prestanem da te ljubim.

(C) Tanja Milojević
 1999. godine
 Ā

NEMA

Nema te niti
 nema ni sitnica
 nema ni strasti
 ni poznatih lica

Nema ni Āelje
 nema ni nade
 nema ni smeha
 sem da se krade

Nema ni htenja
 sićućnjih zdravih
 ni krivog cveta
 u buketu pravih

Plastuka lim
 pomalo zlata
 drvo ćto bućje sipci
 pre rata

(C) Tanja Milojević

Tanja Milojević je Āestoka, mudra, naivna i blaga. Kako? Zar je mogućte? ĀEemu se nadati? Tanja je pjesnik vjerujućih nadanja usmjerena sopstvenoj sudbini. Njene rijeći su isprepletene Āudesu vlastitih uvjerenja. Na trenutak pomislim da je Tanja samo lik u sopstvenom ogledalu snova, no već u sljedećoj pjesmi sa nama je osobnost sućtine pretpostavljenih realiteta. Ne samo njenih. Već i njegovih. Tog nepoznatog njega. Samo njoj znanog. Ostavljam je njenoj kreaciji stvarnosti uvjeren da je ovo samo poćetak drugaćijeg oblika svijesti. Njene. Kreativne ali i prepoznate vrijednosti tekstualne vizije. Poezije, prije svega. U jednoj rećenici sve se moće reći: Pred nama je pjesnik svjestan okrućenja u koje obitava ali nesvjestan prednosti sopstvene rijeći. One koja i gvozdena vrata otvara. Nedorećnosti. Najmanje njene. Naćje, prije svega.

Rijeć urednika
www.diogenis.0fees.net

